

Zabayno - humoristična nedeljska priloga „Dnevu“.

„Ali boš sedel! . . .“

Srečni Kranjski.

(Sonetni venec.)

1.

Svobode ne pozna moj rod - tlačan!
Po zemlji, ki njegova je posest,
ponižno stopa, stiska trdo pest,
upira v tla pogled, zaničevan!

Ej, kvišku rob: spoznaj, da si močan!
Odpri temne preteklosti povest,
preglej sledove svojih težkih cest,
ki smrt po njih se plazi dan na dan!

Ko tujcu ded naredil je poklon,
nesoč na mizo kruha in soli,
ko je zapel ti prvi rimski zvon —

je bil pogreb svobode in moči,
od takrat rob ni prost bjl tujih spon,
robuje, ne pomneč nekdanjih dni.

2.

Robuje ne pomneč nekdanjih dni.
Svoboden narod šel je pred oltar,
zažigal žrtve je bogovom v dar,
v jeziku svojem jim dajal časti.

Za domovino je prelival kri,
na svoji zemlji bil je gospodar,
sam sebi bil je vojvoda — vladar,
kje sila ta pozabljena leži?

Osul se naglo je za cvetom cvet,
pósipal grob, kjer stara slava spi,
teptana kruto dolgo vrsto let...

Le sen jo včasih rahlo prebudi,
da jekne v noč: moj narod je proklet,
ej, »luč« svobode mu prinesla ni...

3.

Ej, »luč« svobode mu prinesla ni.
Vgasnili so kresovi vrh gora,
za njimi sled se komaj še pozna,
liubezen v trudnih prsih več ne tli.

Na vasi stara lipa se suši,
z večerno sapo tožno šepeta,
kakor da v slutnji težki trepeta:
prihaja smrt od severnih strani...

Nikjer ni čet navdušenih za boj.
Neštete le mrličje krije plan,
ob meji tja do gor... Le nepokoj.

se seli v srca, strah, obup. Teman
na vejah lipinih se zbira roj —
čuj, že oglašča se mrtvaški vran.

4.

Čuj, že oglašča se mrtvaški vran
in žuga. Draži, rani ga spomin...
Kosti so pokale... Krik bolečin,
obupni jok, pogled skeleč, rosan,

nedolžna kri iz tisoč žgočih ran —
srca ne gane. Mar si pekla sin?
Ah, čukov brat, ti ljubiš le zločin,
in čakaš le, kdaj grob bo izkopan?

Poznamo te, ti črni volkodlak,
na zunaj s križem si zaznamovan,
a znotraj skriva se hudobni vrag.

Po zemlji naši greš, krvi željan,
glej smrtni duh že stopil je čez prag,
napolnil kmalu bo vso našo plan.

5.

Napolnil kmalu bo vso našo plan
zdivjani kler, ki vere ne pozna,
ki klanja se oltarju iz zlata,
prodaja zanj nebesa, sodni dan.

Ljubezni nauk je zaničevan,
pozabljena zapoved je Boga,
ostudni greh upije do neba,
sovrašstvo kranjski le pozna »kristjan.

Ime Boga le varstvo je dijet,
na ščitu vere se ime blišči,
da strah prešinja ljudstvo in trepet.

A v mrkih srcih prave vere ni.
Pač križ na griču novi je razpet,
iztrebiti svoj rod se mu mudi.

6.

Iztrebiti svoj rod se mu mudi,
prodati ga sovragu: Z groba glas
nesrečne majke vpije: Da sem jaz
rodila Efijalta, to boli.

Zakrij gomilo, kdo da tukaj spi,
izbriše naj za večno zemski čas,
da pozni vnuk ne bo pljuval v obraz:
fej, izdajalca si rodila ti.

Uboga majka. Kdo te čuje, kdo?
Pokojno spavaj, nisi kriva ti,
da brat ubija brata. Glej tako

zapoved se pri Mahniču glasi
in slepi rod, ki gre za njim, zato
krivico moli, satana časti.

(Konec prih.)

Letošnji koledniki.

Kolo, kolo, koledó,
krog po svetu hodimo,
vse vzememo,
kar da kdo...

Mi smo dobri bratci trije,
vsak rad je, še rajši pije,
vsak ima toliko dolgov,
da ne upa si domov.

Kolo, kolo, koledó,
vsak rad vzame,
če da kdo.

Z nami hodi naš Albanec,
ki vam vsem je dober znanec,
on na rami vrečo ima,
vanjo damo, kar kdo da.

Kolo, kolo, koledó,
mi po svetu hodimo.

Ferdo je uboga reva,
mile pesmi zdaj prepeva,
kdor ga dobro pogosti,
ta imel bo srečne dni.

Kolo, kolo, koledó,
vse vzememo,
kar da kdo...

Bog vam daj veselo leto,
ki je bilo zdaj začeto,
on nesreče vas obvar',
nam pa dajte mali dar.

Kolo, kolo, koledó,
mi po svetu hodimo,
novo leto voščimo.

»Bodeča Neža«.

Ljuba Neža!

Neki pisarniški sluga, kateri se ga je pogosto prav pošteno nalezal, je dobil od svojega predstojnika nalog, da mu mora vsakokrat, ko se ga napije, naslednji dan javiti, da se ga je prejšnji dan nasrkal.

Tako pride enkrat k predstojniku vinen v najlepši gloriji, ter mu s sladkogi-njeno pripoveduje, da je bil včeraj pijan. Predstojnik, ki ni vedel, kaj bi s predrznežem začel, ga zavrne osorno: »Kaj čenčate, saj ste vendar tudi danes natrkani!« Možiček se mu pa samozavestno odreže: »E, si sa, gospod, ta »raus« (opico) bom pa jutri »meldau«.

Ljuba Neža!

Učitelj pride s po angleško pristrizhenimi brkami prvič v šolo. Vsi učenci ga gledajo nekam čudno. »Kaj pa je, de učitelj, »da me tako gledate?« »E,« pravi ena izmed učenk, »ko so pa tako grozno čudni, ker imajo brke — posmojene.

Nesramnost.

Šef (dobi svojega komptoarista, ko piše pesmi): »Gospod, to je že vrhunec nesramnosti, da hočete postati na moje stroške slavni.«

V gostilni.

Važno vprašanje. »Krasti ne smeš, ubijati ne smeš, ponoči razgrajati ne smeš, preklinjati na ulici ne smeš, — tango ple-sati ne smeš, kaj pa tedaj sploh smeš...«

Neumnost.

Prvi dan po poroki pravi tašča novoporočencu slavnostno: »Upam, ljubi zet, da ne boste sedaj napravili nobene neumnosti več.« — Zet: »Prisegam, da ne! To je bila poslednja!«

Iz žganjarne.

Dva »gentlemana« sta pila v žganjarni. Prvi: »No, ko se tako spoznaš v računanju, pa mi povej: Koliko je dvajset štamperlov in dvajset štamperlov?« — Drugi: »Štirideset štamperlov.« — Prvi: »Kaj še ... dva mačka!«

Novi Adam.

Mali Karolček bere Sveto pismo. — »Mama, ali je res, da je Bog vzel Adamu rebro in ustvaril iz njega Evo?«

»Seveda, Karolček!«

Drudi dan sedi mali kujon na stolu ves zgrbljen, drži se za prsa, zviija se od bolesti in kriči na vso moč.

»Kaj pa ti je, ljubo dete?« vpraša mamica vsa v skrbeh.

»Ah, mamica, jaz imam take bolečine v rebrih. Meni se zdi — da bom dobil ženo.«

Slabo je videl.

Mati: Pojdi, Janezek in poglej, če ni očeta v gostilni.«

Sinko: Gledal sem tam, toda nikjer ga nisem videl.«

Mati: »Res? — Pa si tudi pod mizo pogledal?«

Študentovska.

Študentje: »Gospod profesor, obljubili ste nam predavanje o možganih.«

Profesor: »Seveda, toda drugo pot. Danes imam nekaj drugega v glavi.«

Fatalen slučaj.

Hišni posestnik: Kaj je s stanarino, gospa Dolga?«

Dolga: »Pripravila sem za vas cekin za deset kron.«

Hišni posestnik: »Sem z njim. Bo vsaj nekaj —!«

Dolga: »Ampak ravnokar ga je moj Karolček pogoltnil... Boste morali počakati do jutri.«

Pri fotografu.

Vdova: »Prosim, izgotovite mi še eno fotografijo mojega ranjkega moža.«

Fotograf: »Prav rad. Ali imate kako s seboj?«

Vdova: »Tega sicer nimam, toda pri sebi imam staro tiralico (Steckbrief), v kateri je njegova zunanost podrobno opisana.«

Nevednež.

Dva vinska bratca se vračata po leti ob 5. zjuraj domov. Sreča ju turist. Hočeta ga podražiti.

Bratca: Prosiiva, gospod, ali bi nama mogli povedati — ali je tamle za goro že solnce ali še mesec?

Turist: Mi je jako žal, ker ne vem. Sem danes prvokrat v tem kraju.

Iz otroških ust.

Mali Ivanček nagaja mami...

Mama: Če ne boš takoj pri miru, te zaprem v kurnik!

Ivanček: Le zapri me, ampak niti enega jajca ti ne znesem.

*

Katehet (po razlagi o Judežu Iškarjotu): Ali bi tudi ti prodal Jezusa za 30 srebrnikov?

Učenec: O ne! Najmanj za 100.

*

Katehet: Kaj moramo storiti, da pridemo v nebesa?

Učenka: Umreti.

Pogovor.

O te ženske!

Jarc: »Gostinčar, kaj praviš k tem klerikalnim izletom.«

Gostinčar: »Te proklete babe nas bodo uničile. Komaj se ene iznebimo, že pride druga. Prej Kamila, potem Johanca, zdaj Matilda.«

Jarc: »Jaz mislim, da bi bilo treba z njimi res pomesti. Saj imaš metlo...«

Iz višjih krogov.

»Včasih je vendar le dobro, da človek ne spada v dvorne kroge. Tango so tam prepovedali in zdaj ne smejo imeti niti preklana krila. Me smo vendarle višje.

Izpred sodišča.

Sodnik (potepuhu): »Za božjo voljo človek, kaj pa vendar delate? Danes ste že petindvajsetič na zatožni klopi!« — Potepuh: »Pravzaprav bi moral imeti na klopi jubilejen šopek.«

„Ščurek“.

(Dopis s Krasa.)

Ščurek je živalca manjša kakor vol, vendar vsaki vasi je škodljiv najbolj.

Vsem je dobro znano: ščurek ima moč — on prileze v javnost, ko je temna noč.

Vendar se naš »Ščurek« bahal je povsod, da le on bo vodil, črnih ščurkov rod.

Vedno si je mislil, da bo naš župan — pa je z ljudskim bičem v temo bil pognan.

Tako ugnali »Ščurka« srečno smo pri nas — ko na dan je zlezal, stisnil ga je mraz.

J e ž.

Čuku v spomin.

(Dopis z Dolenjskega.)

(Sonet.)

Da bil v življenju bi in v smrti srečen, za sokolico vohal je okoli, prišel je tja, kjer gnezdiyo sokoli nekoč utrujen, spehan, opotečen.

In gledal je v strmino ves gorečen in klical: »Sokolica, padi doli, al' semkaj v moje gnezdo prifrfole, saj le pri tebi raj je zame večen.«

»Ej, ptiček, zdiš se mi bolj črno pisan, dišiš po sovah, išči tam rešitve, najbrž pri čukih dobro si zapisan.

Pobožne ne pomagajo molitve, dokler ti s čela čuk ne bo izbrisan, naj čuki s sovami slave ženitve!«

Junak.

»Torej vi ste videli celo novo šestdejsko žaloigro! Kdo pa je pravzaprav junak?« — »Jaz, kajti vzdržal sem do konca.«

Slab izgovor.

Žena zlatnarja: Vedno si mislim, kako je neprevidno, da puščaš čez noč dragocenosti v izložbi.« — Mož: »Ampak prosim te, saj je na vsakem komadu napisana cena.«

Dober odgovor.

Stara koketa (mladi deklici): »Ko sem bila taka žabica, kakor ste vi, so me obletavalı gospodje, kakor muhe lonec z medom. — Žabica: »Čudno — in vendar ni nihče obtičal v tem loncu.«

Po novem letu.

O n : »Koliko oblek pa imaš že novih v tem letu?«

O n a : »To moraš ti vendar boljše vedeti nego jaz, saj dobiš račune...«

Himna slovenskih igralcev.*

(Po narodni pesmi.)

Vse sorte novice se v listih beró,
a kaj bo z glediščem, pa ne povedó;
al' konec se zopet naš bliža,
ki znova ves narod poniža.

M - ta - dra

M - ta - dra - ja!

Igralec slovenski je res siromak,
skrbi mu donaša zdaj mesec že vsak
kak dolgo bo trajala gaža,
al' nova ga čaka blamaža?

M - ta - dra

M - ta - dra - ja!

Za bike, kanale, mostove skrbé,
na dolgo, široko o vsem govore,
za nas pa nihčé se ne zmeni,
saj to je še najbolj poceni.

M - ta - dra

M - ta - dra - ja!

No, zdaj ga še pijmo en glažek al' dva
v imenu Očeta, Sinú in sv. Duhá,
pa živela, mat' domovina,
ki spomniš igralca se, sina!

Trajla - di - di - já,

trajla - di - di - jó,

trajla - ja - di - ja - hó!

Jos. Trpotec.

Poslanska čednost.

Žena: Hotela sem ti reči, dragi mož,
že šest let si v državnem zboru, a še ni-
koli nisem videla tvojega imena v časni-
kih. To je grdo od tako velikega moža
kakor si ti.

Mož: Draga ženka, sedaj v moder-
nih časih je doma in v parlamentu naj-
boljše molčati.

Na prodaj je

izrabljen uradni šimel. Ime mu je »uboga
para«. Več pove »Klub starih uradnikov«.
Poraben je tudi za volilni golaž.

* Na deželni cenzuri konfiscirano.

Misli.

Narodna zavednost, je »suha roba«. V zalogi »Eseles« jo prodajajo stari funt za 10 fickov.

*

»Ekscelence« itd. se dobe v nakup in zakup. Kdor hoče postati slovenska »eks-celence«, mora najpreje postati klerikalec. Potem najde milost pred Bogom in višjimi ljudmi in postane če treba celo — deželni glavar.

*

Če bi bil v vsaki slovenski vasi vsaj en kaplan, bi kmalu iz Slovencev šel ves brezverski liberalizem. Greh bi izginil s pomočjo blagoslovljenih slovenskih otrok.

*

Ker so Nemci kulturne narod, so tudi učitelji in varuhi javne morale. Moralo pa mora človek proučavati podnevi in ponoči. Ker se pa morala včasih skriva — za krila, je treba, da se včasih moralo — postavi na glavo...

*

Ben Akkiba je dejal: »Vse je bilo že tu.« Ben Akkiba ni bil — Kranjec...

*

Nekoč mi je dejal prijatelj: »Ti si Štajerc.« — »Ne« — sem hotel reči in se ugriznil... Moj prijatelj je bil Kranjec.

*

Če bi bil Oberon hotel malo počakati — bi se bil lahko vozil po železnici. Kot kristjan bi ne bil prišel v mohamedansko sužnost — v skušnjave pa kadar bi bil hotel. Zato bi mu niti ne bilo treba imeti izpit iz slovenskega bogoslovja in morale.

*

Če bi v Avstriji bilo manj zakonov in več sodnikov, bi bila Avstrija — srečna.

*

Če bi bil ves svet en časopis in vsi ljudje sami ljubljanski državni pravdniki — bi bilo na svetu življenje zelo veselo.

*

Kristus je dejal: »Če te udari neprijatelj po levem licu, mu nastavi še desno.« Če bi prišel danes na svet, bi slišal svoj nauk tako: »Če te sreča slovenski rodo-ljub — ga pobij s kolom...«

Janez Komar.

Dober računar.

Gospa, (ki je nakupila več stvari): »Le pazite, da se mi v računu ne zmotite.« — »Ne bojte se gospa, saj nisem bil zastonj pet let v prvem razredu.«

Dopis iz Trsta.

Trst, dne 3. februarja 1914.

Draga Neža!

Ker se mi res dopadeš, pošljem Ti par brzojavk iz Trsta. Če Ti bodo po volji, pošljem Ti jih drugič še. Kajti tu v Trstu je toliko potreba Tvojega zbadanja, da bi se gotovo vse nohte polomila, ko bi hotela vse zbadati.

Trst, 1. Naši Italijani so nabrali pri plesu Lege Nazionale večjo svoto denarja za C. M. D. s prošnjo, da bi podrla vse C. M. šole v Trstu, ker bi s tem olajšala njih delo pri razbijanju šip.

2. Pri trg. izobraževalnem društvu se poučuje vsako nedeljo pri vseh treh plesih italijanski. Poučuje se zato, da se ne bodo več naši mladi trgovci pri Italijanih potujčevali, ampak pri nas. — Svoji k svojim.

3. Nemci mislijo tu ustanoviti neko društvo (ne vem še s kakim imenom) na društvenem znaku bodo imeli naslikano jajce, pod njim pa napis »Eiersucher«. Naloga njih članov bo, iskati nekaj (društvena tajnost), kar je Prochazka v Srbiji zgubil. Najditelju daruje njegova gospa soproga veliko nagrado.

4. Na pustni torek bo tu v Trstu velik sprejem kranjskih čukov, ki pridejo korporativno z zastavami delat špalir pri pogrebu pusta.

Omenim naj tukaj, da pridejo tudi Čuki iz Vodice in bodo obenem tej priliki odkrili svojo novo zastavo s sliko njih mučenice sv. Johance.

5. Ker je tu tiskarski štrajk, so večina brzojavne zveze z Ljubljano pretrgane, zato mi ne sme Neža zameriti, če sem spustil še kako potrebno brzojavko. M. I.

Pozor! RAZPIS NAGRAD. Pozor!

Uredništvo »Bodeče Neže« razpisuje

5 nagrad

za najboljše resnične, a šaljive dogodljaje, kakoršne prinašamo sedaj pod naslovom

»Ljuba Neža.«

Nagrade so sledeče:

I. 1. nagrada	1000 h
II. 1 »	500 »
III. 1 »	200 »
IV. 2 nagradi po	100 »

Dopise je poslati do pepelnice srede, dne 25. svečana t. l.

Rokopisi se ne vračajo.

Drugi pogoji so:

Nagrade določajo čitatelji.

Nagrade se izplačajo na dan sv. Kunigunde

Dopise naj se pošlje brez imena.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vsem prijateljem dovtipa, ki so nam doslej poslali za »Nežo« prispevkov, se prav lepo zahvaljujemo. Kakor vsi vidite: »Neža« se lepo razvija. Uredništvo je prejelo od več strani tudi pohvalna pisma, kar nas prav veseli. Vabimo v svoj krog vse slovenske šaljivce. Pošiljajte nam dovtipe, satire v vezani ali nevezani besedi in dopise pod »Ljuba Neža«. Uredništvo se zaključi v petek zvečer. Prihodnja številka bo imela skupen naslov »Vilajet«. Na to sledi »karnevalska številka«.

Mizarstvo:

Zaloga pohištva in
tapetniškega blaga

J. POGAČNIK

Ljubljana

Marije Terezije cesta
13-18 (Kolizej)

**Zaloga spalnih ter
:: jedilnih sob ::**

v različnih najnovejših slogih.

**Zaloga otomanov
divanov in žimnic.**

Zaloga otroških vozičkov.

Predpust v Ljubljani.

„Kako se ga pa pišeš? . . .“

Prihodnja številka Bodeče Neže, ki izide v nedeljo:

Vilajet.